

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 28 mei 2020 — B Oy

(Zaak C-223/20)

(2020/C 262/23)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: B Oy

Andere partij: Veronsaajien oikeudenvontayksikkö

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 4 van richtlijn 92/83/EEG ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat een lidstaat die krachtens die bepaling op door kleine zelfstandige brouwerijen gebrouwen bier verlaagde accijnstarieven toepast, eveneens de in artikel 4, lid 2, tweede zin, van de richtlijn opgenomen bepaling inzake de gezamenlijke heffing van kleine brouwerijen moet toepassen, of valt de toepassing van laatstgenoemde bepaling onder de beoordelingsbevoegdheid van de betrokken lidstaat?
- 2) Heeft artikel 4, lid 2, tweede zin, van richtlijn 92/83/EEG rechtstreekse werking?

⁽¹⁾ Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB 1992, L 316, blz. 21).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) op 4 juni 2020 — SIA Sātiņi-S / Lauku atbalsta dienests

(Zaak C-234/20)

(2020/C 262/24)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa (Senāts)

Partijen in het hoofdgeding

Eiseres tot cassatie: SIA Sātiņi-S

Andere partij in de cassatieprocedure: Lauku atbalsta dienests

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 30, lid 6, onder a), van verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (ELFPO) en tot intrekking van verordening nr. 1698/2005 van de Raad ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat veengronden volledig uitgesloten zijn van betalingen in het kader van Natura 2000?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, vallen veengronden dan onder landbouwgebieden of bosgebieden?

- 3) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 30 van verordening nr. 1305/2013 aldus worden uitgelegd dat een lidstaat veengronden volledig kan uitsluiten van betalingen in het kader van Natura 2000 en dat dergelijke nationale bepalingen verenigbaar zijn met het compensatiedoel van die betalingen zoals vastgesteld in verordening nr. 1305/2013?
- 4) Moet artikel 30 van verordening nr. 1305/2013 aldus worden uitgelegd dat een lidstaat de toekenning van steun voor Natura 2000-gebieden kan beperken en slechts steun kan verlenen wanneer bepaalde economische activiteiten worden beperkt, bijvoorbeeld in bosgebieden alleen voor bosbouwactiviteiten?
- 5) Moet artikel 30, lid 1, van verordening nr. 1305/2013, gelezen in samenhang met artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat een persoon onder verwijzing naar zijn voornemen om nieuwe economische activiteiten te gaan verrichten, recht heeft op betalingen in het kader van Natura 2000 indien hij bij het verwerven van de eigendom reeds op de hoogte was van de beperkingen die ten aanzien van die eigendom gelden?

(¹) PB 2013, L 347, blz. 487.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) op 5 juni 2020 — SIA Sātiņi-S / Dabas aizsardzības pārvalde

(Zaak C-238/20)

(2020/C 262/25)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa (Senāts)

Partijen in het hoofdgeding

Eiseres tot cassatie: SIA Sātiņi-S

Andere partij in de cassatieprocedure: Dabas aizsardzības pārvalde

Prejudiciële vragen

- 1) Verdraagt het zich met het in artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie gewaarborgde recht op een billijke vergoeding voor het beperken van het recht op eigendom dat de compensatie die door een lidstaat wordt toegekend voor de verliezen die uit hoofde van richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (¹) beschermden vogels hebben toegebracht aan aquacultuur in een Natura 2000-gebied, aanzienlijk lager is dan de daadwerkelijk geleden verliezen?
- 2) Kan de compensatie die door een lidstaat wordt toegekend voor de verliezen die uit hoofde van richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand beschermden vogels hebben toegebracht aan aquacultuur in een Natura 2000-gebied, worden aangemerkt als staatssteun in de zin van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie?
- 3) Indien het antwoord op de tweede vraag bevestigend luidt, geldt voor compensatie als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, het plafond van 30 000 EUR voor het bedrag aan de-minimissteun waarin artikel 3, lid 2, van verordening (EU) nr. 717/2014 van de Commissie van 27 juni 2014 inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de visserij- en aquacultuursector (²) voorziet?

(¹) PB 2010, L 20, blz. 7.

(²) PB 2014, L 190, blz. 45.